

Amicul Tinerimii

Fol. Darbellay, Martigny.

Primăvară.

Scrisoarea unui copil

după Montéhus. de E. Barbu-Bogdan.

Tăticule, îți scriu ca să nu vadă
Scrisoarea asta mama. Singură eu,
Nu știu de ce, când trec soldați pe stradă,
Mămica plânge, plânge tot mereu ....
Când ai să vii, tăticul meu? ....

De ziua ta pusesem flori de masă,
Flori multe, multe, ca'n toți anii, știu ....
Dar tu lipseai și ce trist era'n casă —
Și măntrebam mereu când ai să vii? ....
Tăticule, vezi să ne scrii! ....

Se împlinește azi o săptămână,
De când mămica îți lucra mereu,
Ca să-ți trimită o flane de lână,
Azi s'a lăsat .... și-aș face-o de-ași ști, eu ....
Când ai să vii, tăticul meu? ....

Ce n'ai luat, tăticule, cu tine,
Le-a strâns mămica 'ntr'un pachet plângând,
De ce plângea și se uita la mine
Și mie nu-mi spunea ce-avea în gând? luj
Tăticule să vii curând ....

Mămica e în negru îmbrăcată,
Cu'n voal ce-atârnă până la pământ
Și'n negru este casa noastră toată,
De ce? Aștept să-mi scri tu un cuvânt
De ce în negru toate sunt?

Nu știu de ce, chiar astăzi, o vecină,
Mergând spre școală, cu mai mulți copii,
Mi-a spus așa: „sărmană orfelină!”
Ce'nseamnă asta? Nu uita să-mi scrii!
Tăticule când ai să vii? ....

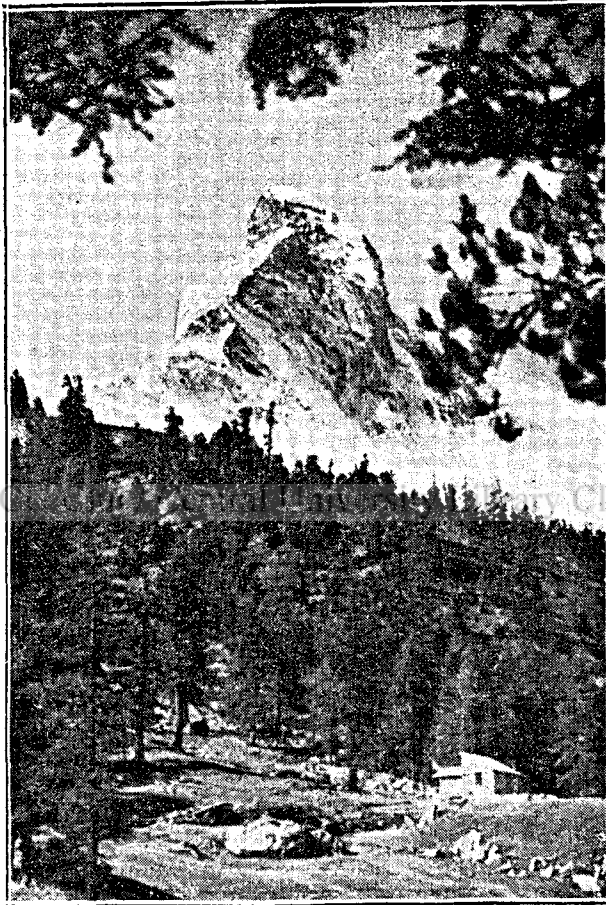
Mi-a spus mămica azi, ca niciodată,
Că mâine dimineață, de cu zori,
Mergem la cimitir .... Să-mi spui tu, tată,
Mama nu, vrea de-o'ntreb adeseori;
Cui ducem noi acolo flori? ....

Tăticule, și-am scris ca să nu vadă
Scrisoarea asta mama .... Oh, de-ai ști,
Cum îi privesc, când trec soldați pe stradă,
Ca să te văd, dar nu ești! .... Să ne scrii,
Tăticule când ai să vii! ....

CUM SĂ PRIVIM

Henry Ward Becher scria într-o zi: „Deoseori, când vă găsiți pe oceanul vieții, o stea apare pe cer. Ea nu se vede decât o clipă, dar dacă o priviți în clipa aceea, ea vă va arăta în mod precis locul unde ați sosit. Apoi vă puteți continua drumul în pace, încrezându-vă în Dumnezeu, și conduși de călăuză tăcută care vă arată drumul invizibil“.

Vieța oferă tinerețului multe ocazii de a primi o vedere clară a lucrurilor frumoase și adevărate, și totuși, o lipsă de abilitate, de obișnuință, se poate să împiedece a vedea steaua când razele ei scânteiază cu cea mai mare putere. Minutul unic, propice pentru observat, cade în infinit fără ca să fi folosit, fără chiar să fi fost remarcat. Și omul merge înainte fără a ști la ce latitudine sau la ce longitudine se găsește. Cineva a zis că deosebirea care există între Hindus și alb constă în felul de a vedea. Hindusul, văzând un râu se gândește la pește, dacă

Matterhorn-Zermatt (alt. 4.482 m.)

vede o câmpie, își amintește de joc. Albul, vede în valea râului un seceriș, în câmpie orașe, invenții multiple, beneficii, etc., etc.

Două persoane de exemplu se plimbă pe o plajă. Una nu vede decât valurile, numai apa, nisipul, și numai ierburile marine. Alta care a studiat natura și care o iubește, se găsește în fața unei lumi imense în miniatură, din care

vieța se revarsă în talazuri. Această persoană vede mulțimea de scoici cari se mișcă fără încetare, insectele cari bâzâe, păsările de mare și tot ce se mișcă în întreg universul, lucruri de cari nici nu își dă seama tovarășul său.

Lucrul acesta nu vine din cauza unei diferențe în puterea de vedere.

Diferența constă în însușirea de a ști cum să privești. Prima persoană nu s'a exersat în a privi. A doua, a profitat să-și deschidă ochii față de vieța însuflețită de pe scena lumii. Pentru a ști să privești, nu este deajuns să ai ochi buni, mai trebuie încă și un spirit bine cultivat, îmbogățit cu învățăturile găsite în Cartea Divină și în cartea naturii.

Un călător obosit urca cu mare greutate povârnișul care ducea la o culme a alpiilor. Oboseala lui ajunsese la un așa grad încât i se părea cu neputință să mai facă vreun pas. Și totuși ceva îl îndemna să continue drumul. El se gândi că odată ajuns pe culme se va

bucura de priveliștea întregului lanț de munți, țintă pe care și-o propusese din clipa când pornise să facă acest ureuș. Mai făcând un pas, călătorul se găsi într-o despicătură de munte care îl făcu să rămână înmărmurit în fața unei panorame de neuitat a Matterhorn-ului, înconjurat de o aureolă de foc a soarelui în asfințit. Acest spectacol atât de frumos, atât de mare,

Niciodată nu cheltu banii înainte de a-i câștiga.

era mai pe sus de orice descriere. Imediat călătorul își uită de oboseală, de foame și de sete și-și întefi pasul pentru a obține o vedere și mai întinsă a panoramei care se desfășura înaintea ochilor săi fermecați.

Lucrul de care are nevoie lumea astăzi, este de tineri cari nu vor privi la Isus doar din când în când, dar cari vor privi la El zilnic și vor observa în El perfecțiunile cele mai mari și o frumusețe de necomparat; tineri cari să înțeleagă cât de mult dorește Isus ca în ei să curgă izvorul cel limpede și eficace al iubirii Sale veșnice.

„In măsura în care Spiritul se alătură lui Hristos, caracterul se transformă după asemănarea divină. Cugetele devin pătrunse de bunătatea lui Isus . . . Iubirea Lui ne constrânge. Dacă privim soarele numai o clipă în timpul strălucirii lui depline, la douăsprezece, când ne întoarcem ochii, reflectul soarelui va apare asupra a tot ce vom privi.

Reflexii asupra T. F. F.

Telefonia fără fir este o invenție minunată. Acum câțiva ani era foarte greu de crezut că se va putea auzi la mai multe sute de kilometri depărtare și în același timp din orice parte ai fi voit, o voce, un concert, o conferință, etc. Da, acum câțiva ani s'ar fi părut cu neputință, și totuși, acum, lucrul acesta există . . .

Telefonia fără fir ar fi cea mai frumoasă invenție dacă ar putea face pe oameni să înțeleagă mecanismul și eficacitatea rugăciunii. Tot atât de adevărat după cum se poate auzi glasul cuiva, tot atât de sigur este și faptul că rugăciunea, chiar și mintală, se sue la Dumnezeu. „Dumnezeu își pleacă urechea la cererile făpturilor Sale“, și le ascultă. Rugăciunea este legătura ce reapropie pe om de Dumnezeu. Și aceasta se întâmplă după ce omul a început să-și dea seama de starea sa nenorocită, și și-a ridicat ochii către cer spre a cere sprijin și ajutor Creatorului său. Rugăciunea este telefonia fără fir umano-divină, și există — legând Pământul cu Cerul — un minunat post radiofonic, în același timp și emițător și receptor, de o lungime

„Tot la fel se întâmplă când ne ațintim privirile spre Isus. Tot ceea ce privim poartă semnul chipului Său, Soarele Dreptății . . . Acest chip este gravat pe ochiul sufletului, influențând fiecare clipă din vieța noastră zilnică. Prin contemplație noi suntem preschimbați după chipul divin, după asemănarea lui Isus. Noi vom aduce, tuturor aceloră cu cari venim în contact, razele dulci și binefăcătoare ale dreptății Sale.

„Isus este cu totul pentru noi — primul și ultimul — cel mai bun în totul. Caracterul lui Isus și spiritul Său dau vieții colorile adevărate. El este legătura și urzeala ființei noastre și El este însăși țesătura făpturii noastre . . . Eul este mort, dar Hristos este Mântuitorul ce încă trăiește. Contemplând fără încetare la Isus, vom ajunge să reflectăm chipul Său în jurul nostru“. — „*Messages to Young People*“, pp. 160. 161.

S. Rasmussen.

de undă incalculabilă. Nu are importanță dacă persoana care face să vibreze undele misterioase este o ființă omenească slabă; ele sunt primite de Cel Atotputernic; căci la tronul Său se întâlnesc toate rugăciunile cari se ridică de pe pământul nostru plin de durere și păcat, și dela acest tron pornesc împlinirile acestor rugăciuni. Isus a zis: „El știe de ce aveți voi nevoie, mai înainte de a-I fi cerut“.

În Scripturi avem un frumos exemplu de telefonică fără fir umano-divin:

Profetul Daniel înălța către Dumnezeu această rugăciune: „Ascultă dar, acum, Dumnezeu nostru, rugăciunea și cererile robului Tău . . . Deschide ochii, și privește la dărâmurile noastre . . . Ascultă, Doamne! . . . Doamne! Lucrează și nu zăbovi“. *Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu . . . pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul (îngerul) Gavril . . . și mi-a zis: „Daniele, . . . Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești prea iubit“.* Dan. 9.

Luăți seama la emisiune, rugăciunea lui Daniel către Dumnezeu, și răspunsul lui Dumne-

zeu către Daniel cum și împlinirea imediată.

Când un vapor se găsește în primejdie, telefonია fără fir dă semnalele: S. O. S., adică: Save our souls, ceea ce pe românește înseamnă: Salvați-ne sufletele.

Lumea aceasta este și ea un mare vapor care a primit o spărtură, și deci care în curând va fi târît în fundul mării. Telefonია fără fir ar trebui să strige în lumea întreagă: „Save your souls „salvați-vă sufletele“. Ea este plăcută, fosforescentă și de multe ori indispensabilă, dar cât

de multe lucruri secundare sunt spuse și cântate în lumea întreagă, în timp ce lucrurile principale sunt de multe ori lăsate neexprimate! Acela care știe că lumea este cu totul gata pentru sfârșitul ei, este cuprins de groază văzând-o înaintând spre prăpastie cu atâta nepăsare, în ritmul dansurilor, în acordurile unei muzici frumoase, ... atunci când ar trebui să i se strige, cu toată puterea disperării: „Oprește-te! Ia seama! .... Save your souls, Save your souls!“

M. R.

Templul cel veșnic

de Toma Sterian

Cunosc un templu, ne 'ntrecut de mare,
Ce poartă scris pe frontispiciu-i de-aur,
— Lumină — și primesc al vieții laur
Acei ce vin la el din depărtare."

Este clădit pe-o piatră unghiulară,
— Simbolul al tăriei neînvinse —
Veniră vijelii de o cuprinse,
Dar a rămas cu timpul seculară.

Iar stâlpi puternici templu 'mpodobesc
Ce-n măestrie nu pot fi 'ntrepuși,
Din aur de ofir ei sunt făcuți
Și nume de mărire moștenesc.

Un turn fantastic în a lui 'nălțime
Străjer asupra templului el pare,
Poat' să se-ascundă lumea 'n depărtare,
El priveghiază totuși pe mulțime.

Un clopot mai curat decât cleștarul
Cu dangătu-i, de vrajă te pătrunde,
El face armonia să inunde
Și vuetul cuprinde 'ntreg altarul.

Acolo, înspre ușă, duce-o cale
Ingustă și pe-atât de solitară,
Dar templul își răsfrânge ca o pară
Lumina, în spre cei ce vin din vale.

Din pietre vii s'a ridicat clădirea,
Iar lucrători sunt toți ce vin cu dor,
Pe urma ce-a lăsat-o iubitor
Un Crist, venit să 'nalțe omenirea.

O orgă care n'a 'ncetat să cânte
Vreodată, este-a templului gătire,
Dar cântul ei nu-i cântec de jelire,
Ci-i glas ce 'nalță inimile frânte.

„Venii“, pe clape se aude cântul,
„Venii și fiecare-o piatră puneși,
„De vrefi în cartea vieții să rămâneși,
„De vrefi să moștenești în veac pământul“.

Dar glasul, ca un tunet nepătruns,
In van colindă astăzi lumea rece,
E templul isprăvit și timpul trece,
Când numai prea puțini îi dau răspuns!...

E ora când semnalul vremii sună,
Când templul stă să fie 'mpodobit,
Când orga mai trimete-un cânt iubil,
Când aplecatul clopot mai răsună.

Sufletul nobil nu cunoaște deloc ce-i ura.

Grozăviile alcoolismului

dialog

PERSONAGII:

Stăpânul Alcool

Moș Clondir
Jupân Basamac
Cavaler Rom Romescu
Domnul Consul Jean Nicot

Coana Damigeană
Madam Cocaină
Doamna Prohibiția
Doamna Abstenența

Doamna Convingerea
Cuvioasa Credință
Mătușa Apă
Bătrâna Morală

Scena reprezintă un Congres al băuturilor spirtoase. Congresistii stau în jurul unei mese și vorbesc pe șoptite în așteptarea conducătorului lor Stăpânul Alcool. Fiecare când vorbește se ridică.

PARTEA I.

STAPANUL: — Iubiți prieteni și frați! Declarăm Congresul nostru deschis, și facem apelul ca nu cumva să fie cineva absent....

MOȘ CLONDIR: — Că bine zici Stăpâne.... că s'ar putea întâmpla să fie cineva împiedecat de vreun obstacol și să lipsească.... că de.... venim dela mari depărtări.... și cu bătrânețele!....

STAPANUL: — Da, așa-i! Să fim atenți! (face apelul cel chemat răspunde la apel).

Moș Clondir

Coana Damigeană

Jupân Basamac

Cavaler Rom Romescu

Madam Cocaină

și D-l Consul Jean Nicot

Așa!.... Va să zică toți sunt prezenți! Bine!...

V'am convocat aici, din toate părțile lumii — după cum vedeți — pentru ca să discutăm niște chestiuni grabnice:

Întâi, să alegem un Inspector-General, care să fie ales dintre Dvs, cel mai potrivit, având îndelungate experiențe în toate ramurile propagandei noastre dezastruoase din omenire și care să știe să ne reprezinte sub toate formele, apărându-ne interesele dela cel mai strălucit palat și până la cea mai sărăcăcioasă colibă....

Al doilea, să dea fiecare câte un raport amănunțit despre mersul activității și succesului său în lumea largă și să vedem, după aceea, ce măsuri să luăm pe viitor. Am toată încrederea că vă veți strădui din răspuțeri ca să alcoolizați — dacă să poate — toată omenirea. Să câștigăm cât mai mulți prieteni, cât mai mulți combatanți!

Avem în mijlocul nostru ca asistente și două doamne din înalta societate americană: *D-na Prohibiția și D-na Abstenența*. Le-am invitat ca să se convingă personal de succesele noastre nebănuite. Așa dar să începem alegerea Inspectorului-General.

COANA DAMIGEANA: — Stăpâne Alcool!.... În calitate de mamă a departamentelor sugativă, ocnă, balamuc.... eu propun ca să alegem pentru noua slujbă pe Jupân Basamac că el ar fi foarte potrivit. Are multe experiențe și se pricepe de minune să deschidă la fiecare colț de stradă câte o cârciumă, are o tactică deosebită, că mai totdeauna el începe întreprinderea cu puține cheltueli.... ademeneste lumea cu țuicuiala lui, și, până nu o îmbătă tun, nu dă drumu la pălnie!....

STAPANUL: — Auzi Basamace! Ia fă-te 'neoaec! Ce zici, o să te prinzi să faci slujbă bună, or să alegem pe altul?

JUPAN BASAMAC: — Eu ce să zic? Fac slujbă unde mă puneți, că de felul meu sunt cam săritor la toate, dar drept să vă spun: nu mă așteptam la o așa treaptă....

Cred că e mai bine să mă lăsați pe mine mai mult pe aici prin țară, pe la oamenii de jos, mai cu seamă Dumineca și sârbătoarea pe la petreceri, că îi atrag mai ușor la firma mea fermecată: „*La Botul calului*“. Le incurc mai ușor hățurile și după ce sătenii se îmbată bine, îi răstoarnă caii cu căruța cu tot în șanțul din stradă.... iar eu rîd de mă prăpădesc!....

Cred că aveți cunoștința de isprăvile mele!....

Pe urmă, afară de asta, mai e multă alergătură în slujba aceasta și cunoștințe deosebite. Eu săracul de mine, nu știu decât o singură limbă. Cum să mă înțeleg eu cu Chinezii și Japonezii? Așa că.... mai bine alegeți pe altul!....

STAPANUL: — (rîzând) I-auzi ce grijă poartă el, că nu știe chinezește!.... Ha! ha!.... Dar tare am vrea să știm, cum vorbesc oamenii după ce se îmbată! Nu vorbesc chinezește?!.... Și.... în părțile Extremului-Orient, ai mai avea de ajutor pe Madam Cocaină și pe fratele ei, Sir Opium.

ROM ROMESCU: — Cu toate că eu sunt cel mai tânăr dintre toți cei de față totuși, am o propunere: Din experiențele ce le-am făcut călătorind în toate cele cinci continente ale pământului, atât pe mare cât și pe uscat, am constatat că numai Moș Clondir, agentul vinului, ar putea să îndeplinească, cu bun succes, slujba cea nouă. Și să vă spun de ce: Este cel mai bătrân. El s'a născut încă de pe timpul lui Noe. Cu puterea lui de a se face din roșu albastru, profiriu, vișiniu, și toate colorile, se poate introduce în toate straturile societății.

Dela capetele încoronate și până la cel din urmă sclav, el are cele mai potrivite mijloace pentru a îndeplini slujba de Inspector-General al departamentului băuturilor spirtoase. Să-l alegem pe el!....

STAPANUL: — Ce ziceți? Sunteți de părere ca să-l alegem pe Moș Clondir?....

Cu toți: — Da, da, pe el! (unii mai spun: Sigur, alții: Absolut).

MOȘ CLONDIR: — Vă mulțumesc la toți pentru această favoare ce mi-ați acordat, de a fi al doilea după stăpânul nostru *Alcoolul*!.... Sper să 'mi îndeplinesc slujba fără preget.

STAPANUL: — Acum să auzim rapoartele Dv. cari cred că vor fi cât se poate de abundente și cu tot felul de întâmplări nostime și hazlii. Dar nici știri dezastruoase nu vor lipsi.

Prin unire cresc lucrurile mici, prin vrajbă pier și cele mai mari

Mai întâiu, dăm cuvântul D-lui Consul Jean Nicot.

JEAN NICOT: — După descoperirea Americii de către Cristofor Columb la anul 1492, navigatorii spanioli și portughezi, au adus, cunoscuta „*buruiană blestemată*”, adică tutunul, în Europa. Pe la finele secolului al 16-lea eu eram ambasadorul Franței la Lisabona și am crezut că cel mai frumos dar pe care-l puteam face reginei mele Ecaterina de Medici, era un ghiveci cu câteva fire de tutun. Lumea medicală de atunci, a crezut că tutunul vindecă migrena. Sub masca de „*medicament*” s'a răspândit foarte repede și astăzi, deși toată lumea este convinsă de existența nicotinei în tutun, totuși, pot spune cu siguranță că, grație felului meu de a mă îmbrăca, în fel de fel de costume scumpe făcute din foite subțiri și aurite la vârf, am realizat un progres enorm, căci în mai puțin de 500 de ani, am câștigat 80—90% dintre locuitorii pământului îndemnându-i să fumeze, și să arunce banii pe acest narcotic, cu adevărat otrăvitor corpului și sufletului.

Ba încă și femeile au început să fumeze, mai cu seamă cele din înalta societate; și chiar și copiii!... Nu este un colțisor de pământ unde să nu fi putut pătrunde și undă să nu 'mi fi instalat fabricatele mele otrăvitoare.

Am provocat în viața mea multe și grozave incendii, în cari oamenii și-au găsit moartea, iar pagubele materiale au fost de milioane de lei!....

Un singur chibrit, pe care omul cu chef l-a aruncat în paie sau în altă parte după ce și-a aprins țigara, a fost de ajuns.

Acum câțiva ani, într'o localitate mare am aprins cu 'n asemenea chibrit câteva vagoane de benzină cari au ars cu totul. Pentru confirmarea celor ce spun rog pe D-na Abstenență să citească ceva din acest ziar! (ii dă ziarul).

ABSTINENȚA: — (citește ziarul) **MARELE INCENDIU DIN BUZAU.** „*RAFINERIA DE PETROL „SATURN” ÎN FLACĂRI. DEPOZITUL DE MUNIȚII AMENINȚAT. SUNT CAȚIVA RANIȚI.*”

„*Astăzi, la orele 3 d. a. un puternic incendiu s'a declarat la fabrica de petrol „Saturn” proprietatea soc. Petrol-Blok, situată în apropiere de linia ferată Buzău—Brăila.*

„*Focul a luat naștere dela o țigară aprinsă, aruncată de un lucrător. În timp de cinci minute flacările au cuprins întreaga clădire. Nouă rezervoare au fost distruse. Pagubele sunt mari.*”

Sărmana omenire! Tot din cauza beției și a fumului!....

JEAN NICOT: — Dacă arunci o privire asupra omenirii, îți dai numaidecât seama cum degenează. Avem popor. Mii și mii se pierd zilnic, mulțumită, în-bună parte, tutunului. Băutura și tutunul îi seceră, pe nesimțite! Ce e mai dulce și mai, otrăvitor ca tutunul?

STAPANUL: — Foarte încântat seniore! Caută și pe viitor să atributei tutunului cele mai frumoase calități, iar obiceiului de a fuma zi-i de-acum înainte: „*pasiune inocentă*”, și răspândește-l tot mai mult.

Acum s'auzim ceva dela Madam Cocaină....

MADAM COCAINA: — În calitatea mea de reprezentată a tuturor stupefiantelor, am multe de spus, dar nu ne îngăduie timpul. Țin să se știe că eu îmi recrutez adeptii din clasa de sus, din așa numita „*lume bună*”. Deși născută în America de Sud, ca fiică directă a arborelui Coca, totuși, am plecat în lumea largă dându-i ocol.

În Asia mi-am găsit și alte rude: Hașiș, Opium, Heroina și mai sunt. Lucrez cu ele mână în mână; otrăvim lumea făcând-o să se creadă foarte fericită, visând necontenit visuri sublime.... Mă introduc în anturajul oamenilor intelectuali, mă străduiesc să le dau o clipă numai, iluzia unei fericiri trecătoare și iată-i prinși în ghiarele mele infernale, din cari cu greu îmi poate scăpa cineva!....

Toate rigorile legii D-nei Prohibiția nu sunt în stare să oprească contrabandele și loviturile ce le dau în stil mare cu stupefiantele mele. Contrabandiștii mei nu se sperie nici de amendă, nici de închisoare!.... (către Prohibiție) Așa-i, stimate doamnă Prohibiția?....

PROHIBIȚIA: — Imi pare foarte rău, că din nefericire, lucrurile stau așa cum se aud aici, dar voi lua cele mai întinse și severe măsuri pentru stăvilirea acestui rău ce amenință omenirea.

Spre marea mea mirare am cetit în ziare, că de 4 ani se cultivă în Dobrogea peste 80 hectare de hașiș, cari au dat o recoltă de câteva vagoane de otravă. De aceea zic: voi lua grabnice măsuri!....

STAPANUL: — Bine. Ce are de zis la toate acestea maica Damigeană?....

COANA DAMICEANA: — Din partea mea, eu vă sfătuiesc să nu vă faceți prea multe griji în această privință, că atât stupefiantele, cât și băuturile spirtoase, nu vor putea fi nimicite niciodată de legi omenesti, ci numai puțin împiedecate.

Avem în țara noastră *zeci de mii de victime pe an și întreținem cu succes: spitalele, închisorile, azilele și localurile de petreceri.* Statistici oficiale ne spun că avem aproape 500.000 de cârciumi; notați bine: *o jumătate de milion de localuri de pierzare, unde oamenii își lasă ultimul lor ban, agonisit cu atâta trudă în aceste timpuri de criză.* Mai avem în țară 35.000 de cazane de țuică, producătoare de otravă și se bea anual câte 260 milioane litri de spirt, în diferite băuturi.

Fiecare locuitor bea 32 litri de spirt pe an!.... Conținutul meu ademenitor a reușit să distrugă familii întregi, să risipească averi întregi, și să semene mizeria pretutindeni!....

MOȘ CLONDIR: — Foarte bine! Ai lucrat foarte bine!....

STAPANUL: — Dar ceva piedeci n'ai întâmpinat?

COANA DAMIGEANA: — Ba da! Însă n'am amintit despre acestea. Dar, dacă e să spun, apoi mărturisesc că am întâlnit în drumul meu o ființă ciudată. Mi-a spus că numele ei este *Convîngerea* și că ea este reprezentanta unei cărți pe care o numește *Biblia*. Mulți oameni cetind această carte au ajuns să se lase cu totul de băutură, aruncându-se astfel în brațele doamnei Abstenență, care este invitată aci la Congresul nostru!....

MOȘ CLONDIR: — Spune-le că și Hristos a băut vin.... la nunta din Cana Galileii!....

ABSTINENȚA: — Da, da,.... dar corpul omului este un templu, un templu viu, nu, nu coș de tutun sau un vas de rachie, Hristos a băut vin, dar nu din cel îmbătător.

JUPAN BASAMAC: — Cred că nu e nevoie să dau un raport prea amănunțit, căci cu toții cunoașteți din ziare despre faptele mele: Scandalurile, crimele și tâlhăriile se țin lanț.

În anul 1930 s'au judecat într'un singur oraș, un

număr de 77.000, șapte zeci și șapte de mii de procese la Tribunal din care majoritatea au fost efectul băuturii mele; iar la Curtea cu juri 90% din totalul crimelor, tot mie mi se atribue, grație băuturii și a beției.

Cu toții: — Așa-i!... Așa-i!... (unii mai zic: Exact! Exact! — alții: Să trăiești!)

STAPANUL: — Acum s'auzim ce ne spune Cavalier Rom Romescu.

ROM ROMESCU: — Viu acum tocmai din Africa de Sud, dela capul Bunei Speranțe, unde am fost în interes de serviciu. De multă vreme colind continentul negru în lung și 'n curmeziș. Pot spune însă, că alergarea nu mi-e zadarnică.

Romul meu, precum și celelalte licheururi, sunt așa de bine primite pretutindeni, atât de europeni cât și de indigeni, cum nu mă așteptam.

Băutura mea, știți că e dulce, dulce, — dar vorba aceea — te-aduce!...

Am călătorit în toate părțile lumii și nu vă pot spune decât vești bune.

Dacă omenirea, s'ar abține dela băuturile alcoolice, în câțiva ani și-ar plăti toate datoriile de războiu, și criza mondială ce bântue acum pretutindeni cu atâta furie, ar dispărea cu desăvârșire, și astfel s'ar schimba cu totul în bine fața lumii.

Peste tot, pe unde am umblat, am întâlnit în cale două vrăjmașe ale băuturilor noastre: *Credința și*

Morala. Acestea, prin propovăduitorii lor răspândiți peste toată suprafața pământului ca să predice Evanghelia, ne fac multe neajunsuri, căci învață pe oameni să se ferească de noi. Și în multe părți au reușit să-i convingă să bea numai apă....

MOȘ CLONDIR: — Este drept că cei tineri se cam intimidează de multe ori, dar nu trebuie să ne descurajăm, ci să fim cu multă prevedere. Nu e nevoie să ne afișăm la debitele noastre, firme prea mari, bătaoare la ochi, ci să ne mulțumim, cum am făcut eu de multă vreme: la fie care colț de stradă să facem o mică dugheană cu vinișor, țuică și bere. Ajunge... celelalte vin dela sine. Cineva cu drept cuvânt a zis că: „*Dela cârciumă până la pușcăriie nu-i decât un pas*”, și așa este.

În acest fel am reușit ca numai aici în țară să dau de băut, într'un singur an, 73.900.000 decalitri de vin. O avere enormă aruncată în vânt!.... Nu-i așa? Și afară de aceasta:

„*Câte soții sărmane ajuns-au cerșetoare?*

„*La câți copii luat-am și pâine și suflare?*

„*Căci le-am atras părinții la două, trei pahare!*”

STAPANUL: — Așa-i, așa-i, ai dreptate!...

Acum, am terminat. Mulțumesc tuturor pentru munca depusă. Mergeți fiecare la slujba ce-o aveți și cu toții: înainte!....

(Toți pleacă, în timp ce corul intonează cântarea:)

Nu te uita la vin

Trd. P. P. Paulini.

D. S. Hakes.

Nu te uita la vin, n-ai scilpind in'tru un pahar, El lu-ne-că u-șor și'n ur-mă e a-mar. Pro-

mi te fe-ri-ci-re, pu-teri, plăceri, măriri, In schimb el dă du-re-re și fa-ce pus-ti-

Cor

iri. Nu te uita la vin, de el fugi ca de foc. Căci e în-șe-lă-tor și-ți pune vieața'n joc!

2. Vezi, batjocoritor, după ce l-a gustat
Pe cel mai tare om, îl prinde în păcat.
Il trage'n cursa-i neagră, îl strânge tot

[mai rău
Și 'ngramădește jule, în biet căminul
[său. — COR.

3. Să-i tragem musca jos, cum e să-l arătăm,
Pe cei ce i-a legat, din mâna-i să scăpăm.

Să descoperim răul, un șarpe veninos,
Și să 'ndreptăm pe oameni, pe calea lui
[Iristos. — COR.

4. Din ghiara morții reci, prin îndemnări și sfat
Să scoatem pe vițioși, din vițitul blestemat.
Căci Domnul cel puternic, ajută bucurios
Și de ispită scapă pe cel dreptcredin-
[cios. — COR.

Purtarea frumoasă e molipsitoare ca și pojarul.

PARTEA II.

(Aranjamentul rămâne același. Participantele sunt în așteptarea Abstenenței care conduce discuția.)

ABSTINENȚA: Iubitele mele surori, ce bine că ne vedem după atâta timp! Avem frumoasă ocazie să ne consfătuim împreună. Am luat parte acum de curând împreună cu doamna Prohibiția la un Congres alcoolic unde am fost într'adins invitate. Vai, ce-am auzit acolo!... Lucruri grozave! Aproape de necrezut! Nu-i așa scumpă soră?!....

PROHIBIȚIA: — Da, da, doamnă Abstenență foarte grozave lucruri. Pare că puterile celui rău sunt intruchipate în aceste trei patimi urcicioase: *beția, fumatul și stupefiantele!*... Că prea sunt pornite să distrugă această biată omenire!....

APA: — Ați putea să ne istorisiți și nouă doamnă câte ceva, așa pe scurt, din cele ce-ați auzit acolo? Ca, aflând cele discutate, să putem, la rândul nostru, să ne apărăm interesele și să avertizăm pe oameni despre furia amenințătoare a acestor viții, cari au devenit adevărate flageluri pentru oamenii creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu!....

ABSTINENȚA: — Cu plăcere dragă mătușă Apă, căci de aceea și socotim binevenită această ocazie. Alcoolul, el a condus Congresul, a primit câte un raport amănunțit din partea tuturor băuturilor spirtoase, narcoticelor și stupefiantelor. Fiecare în parte a arătat câtă străduință depune să narcotizeze omenirea, cu cea mai puternică otrăvă care se găsește în tutun: nicotina, și s'o amețească, să-i atrofieze simțul de voință, de putere și de vigoare: un sclav al tutunului, o victimă a băuturilor îmbătătoare, un client al pușcăriei, un animal!....

PROHIBIȚIA: — Este adevărat că tutunul și celelalte narcotice merg mână în mână cu alcoolul ca să distrugă această sărmană omenire. Cu toată grozăvia ce-o desfășoară, cu atâta furie, ca să înghită pe toți fără deosebire, Dumnezeu, în nemărginita Sa iubire față de oameni, ne-a hărăzit și nouă celor de față ca să ne opunem celui rău, căruia opunându-ne cu credință, va fugi dela noi.

Eu voiu insista mai mult ca până acum, pe lângă toate guvernele de pe pământ și pe la oamenii de bine și-i voiu inspira, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întocmească legi pentru stăvilirea alcoolismului, narcoticelor și stupefiantelor în lume.

Cred că și prea cuvioasa Credință va lupta cu multă înfocare pentru ajungerea acestui scop.

CREDINȚA: — Da, și eu făgăduesc, în fața lui Dumnezeu, că voiu merge dela individ la individ, și voiu căuta să le trezesc conștiința și împreună cu doamna Convingerea, ajutate de Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, vom căuta să îndrumăm lumea pe adevărata cale vrednică de urmat care duce spre țara unde nu va mai exista nici un fel de îmbătătoare.

CONVINGEREA: — Omul trebuie să devină stăpân pe el însuși. Când el s'a convins de efectele dezastruoase ce le exercită aceste patimi asupra individului, familiei și societății, atunci apucă pe drumul cel bun, lăsat de Dumnezeu.

E nevoie deci de o convingere mai sănătoasă. Vă promit tot concursul pentru această operă salutară!....

ABSTINENȚA: — Dar știi că tot cortegiul băuturilor spirtoase se tem grozav de d-voastră? De

d-ta, cuvioasă Credință, de d-ta bătrână Morală și de d-ta doamnă Convingere? V'am auzit vorbind acum și înțeleg teama lor!..

Să lucrăm și mai departe mână în mână și umăr la umăr, căci cu noi este Dumnezeu!... Și cred că vom triumfa, dacă vom face cât mai mult bine. Suntem sigure de reușită bătrâna Morală va fi totdeauna sfătuitorul nostru.

MORALA: — Și eu dragele mele surori, mă unesc cu voi din toată inima la toate cele bune, ca să ducem la bun sfârșit opera cea sfântă pentru salvarea omenirii, din ghiarele Satanei.

Voiu căuta să arăt tuturor oamenilor, cât se poate de lămurit, dezastrele ce decurg din consumarea narcoticelor și a băuturilor îmbătătoare.

Sunt mândră, scumpele mele surori, la gândul că împreună cu d-voastră, toate ne vom strădui să atragem atenția lumii cât este de degradator a păși peste pragul acelei case blestemată care deschide ușa oricărui om ce nu mai e stăpân pe el însuși: cărciuma!

Să deschidem Biblia înaintea oamenilor și să cetim cu glas răspicat textele cele mai potrivite, căci nu există alt leac contra vițiilor, decât vocea lui Dumnezeu. Iată ce zice vocea lui Dumnezeu. (deschide Biblia și citește): „*Vai de cei cari sculându-se de dimineață aleargă după băuturi îmbătătoare și de cei cari sed până târziu noaptea până ce-i înfierbântă vinul!*” (Isa. 5, 11.) Nu este acesta un text minunat?

CREDINȚA: — Da, acestea sunt argumente minunate pentru combaterea alcoolismului! Să punem în mâinile oamenilor doritorii de mântuire, Biblia, ca să citească și singuri.

Mi-aduc aminte de cuvintele unui înțelept în privința aceasta: „*Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roși? Ale celor ce întârzie la vin!*” (Prov. 23, 29—30).

PROHIBIȚIA: — Așa surorile mele scumpe. Și eu am ajuns la concluzia aceasta ca să lucrăm cu Biblia pe calea Convingerii, Credinței și a Moralei, conducând pe oameni la o completă Abstenență, bând numai Apă, — „*apă cristalină din izvor curat!*” Cineva a spus ca: „*Poporul care va suprima cel dintâiu consumarea alcoolului, va avea neapărat o mare stăpânire asupra celorlalte!*”.

Am realizat succese frumoase în America, în Elveția, în țările Scandinave și în alte părți, țări cari au făurit legi împotriva alcoolismului și au ajuns la o situație înfloritoare din toate punctele de vedere; dar e mai bine să lucrăm din convingere. La urma urmei poate să fie la tot pasul câte o cărciumă; dacă omul va fi conștient de răul ce decurge din beție, nu se va opri niciodată la ușa casei blestemată.

Nu mai în Anglia, grație propagandei noastre, am ajuns să avem peste 5 milioane de abstenenți, băutori de apă. Toți aceștia fac parte din 392 asociații antialcoolice.... Așa dar, cu Dumnezeu înainte!...

APA: — Iubitele mele surioare!... Mă bucur în mod deosebit de cele ce am discutat și hotărât aici! Cât mă privește pe mine, cred că n'am nevoie să vorbesc prea mult, căci faptele mele naturale și sănătoase mărturisesc cu prisosință.

Toată lumea știe că Bunul Dumnezeu m'a creat încă dela început ca să servesc băutura cea mai bună, tuturor viețuitoarelor de pe pământ.

Dar omul nu vrea să mă aprecieze. Uită că băutura cea mai bună, cea mai sănătoasă și cea mai răcoritoare este apa din izvor, apa rece, apa curată, apa limpede care dă viață tuturor ce o beau. Cu toate acestea, nu pierdem curaj, mergem înainte! Prin forța de neînving pe care am dovedit-o dealungul veacurilor, sper să contribuim în mare parte la realizarea mărețului nostru ideal: *nimicirea băuturilor alcoolice.*

(Apa se adresează publicului:)

Și-acum, pentru dumneata, iubit ascultător:
Ferește-te în viață de vinu-amăgitor
Și de-orice băuturi, din cele cari 'mbătă
Și bea, doar apă clară, bună și curată.

(Toate se ridică și cântă cântarea:)

T. Coconcea

Vesel saltă clocotește.

Trd. Șt. Demetrescu.

C. S. Cable

1. Ve - sel sal - tă, clo - co - teș - te Mur - mu - rând pe lân - gă stânci,

Și gră - bit se pră - vă - leș - te Pă - ră - ia - su'n văi a - dânci.

Mult îmi plăci, pă - rău - de mun - te, A - pă din - iz - vor cu - ra!

Cor.

Mult îmi plăci, pă - rău de mun te, A - pă din iz vor cu - ra!

Mult îmi plăci, pă - rău de mun te, A - pă din iz - vor cu - ra!

Pen - tru ti - ne - nalț în - tr'u ne Sla - vă cui ni te - a lă - sat!

Pen - tru ti - ne nalț în - tr'u - na Sla - vă cui ni te - a lă - sat!

Pen - tru ti - ne - nalț în - tr'u - na Sla - vă cui ni te - a lă - sat!

2. Cine-ar vrea să mai golească
Vreun pahar amețitor,
Numai ca să mai trăiască
Traiu nedemn și 'njositor? — COR.

3. Vezi, cum pasărea se-adapă
Din izvor răcoritor,

Și, deși bea numai apă,
Cântă-așa 'nveselitor? — COR.

4. Apa mișcă 'n lume toate,
Iar acelor ce o bea
Le dă viață, sănătate:
APA-I BAUTURA MEA! -- COR.

Cine cunoaște pe Dumnezeu poate fi umilit; cine se cunoaște pe sine nu poate fi mândru.

COLȚUL JUNIORILOR

Correspondență Regală

Din partea prințului George către bunica sa, regina Victoria:

1 Aprilie, 18...

*Iubita mea bunică,
Ieri după amiază am văzut un foarte frumos cal de lemn la un magazin de jucării. Aș fi dorit foarte mult să-l cumpăr, dar n'am niciun ban, nu vrei să-mi trimești ceva parele? Te rog, scumpa mea bunicuță.*

*Al tău nepot iubitor,
George*

Din partea reginei Victoria, către nepotul său, prințul George:

2 Aprilie, 18...

*Scumpul meu copil,
M'am întristat foarte mult văzând că nu știi să-ți economisești banii. Tatăl tău îmi spune că-ți risipești banii de buzunar, imediat după ce i-ai primit. Cumperi prea multe jucării. Ai ajuns acum la vârsta când ar trebui să fii socoteală de adevărata valoare a lucrurilor. Fii mai înțelept.*

*Bunica ta care te iubește
Victoria*

Din partea prințului George către regina Victoria.

3 Aprilie, 18...

*Scumpa mea bunică
Scrisoarea ta mi-a făcut o mare plăcere și îți mulțumesc foarte mult. Am și vândut-o la un negustor de autografe pe prețul de 850 de lei. Vezi că știu adevărata valoare a lucrurilor!
Al tău nepot care te iubește,
George.*

Bunătatea lui Lamartine

Un tânăr poet scrisese lui Lamartine, rugându-l să primească dedicația lucrurilor sale. Acesta îi răspunse că vrea să vadă manuscrisul. Poetul veni. Lucrarea nu era de respins; ici și colo se vedeau raze strălucitoare.

Celind, Lamartine privea pe autor; era mi-

Câte maimuțe sunt?

zeria personificată. Omul acesta nici nu era îmbrăcat; trebuie să-i fi lipsit și pâinea să-și astâmpere foamea.

— Primesc, zise Lamartine, și subscriu pentru primele exemplare.

Ii puse în mână câteva monede de aur, lucru ce făcu pe bietul om să nu mai înceteze a-i mulțumi.

Lamartine îl conduse apoi până în antreu. Era iarnă. Sărmanul om nu avea pe el decât o haină de vară, uzată și cârpită, care nu putea să-l apere contra frigului. Lamartine apucă paltonul său, un palton absolut nou, care era agățat în cuier, și-l puse el însuși pe umerii vizitatorului.

— Era să vă uitați paltonul, zise el.

— Dar nu este al meu, răspunse poetul.

— Ba trebuie să fie al dumneavoastră, zise Lamartine, fiindcă el nu mai este al meu.

Ascultă, vezi și taci, dacă vrei să trăiești liniștit.

Dor de mamă

*Ti-am adus iar dragă mamă
Un buchet de lacrimioare;
Dar nu flori, ci lacrimi multe
Pentru dorul ce mă doare.*

*Căci de dor de-atâta vreme,
Privesc chipul tău în ramă;
Și de dor în orice noapte,
Te visez într'una mamă.*

*M'ai rugat să fii cuminte
Că-ai plecat să te faci bine.
Tot mi-ai spus că vine tata,
Dar nici dânsul nu mai vine.*

*A trecut o vreme 'ntreagă,
De când nu ți-aud cuvântul;
Flori căzute, flori de zarzăr,
Îți acoperă mormântul.*

*Și te-aștept mereu mămică,
Și nici tata nu mai vine;
Simt că sufletul mă doare,
Căci mi-e dor, mi-e dor de tine.*

X.

Chemare

de M. Radu

*Veniți, creștini, din orice zare
Uniți în veci, veniți mereu.
Prin credința voastră, altare
Să ridicați lui Dumnezeu.*

*Cu slava Lui nemăsurată
Ne-a dat făgăduinți de rai:
O mare Patrie bogată,
Frumoasă, cum pe-aici nu ai.*

*Ne este dragă fără seamă
Scumpa țară, ce o dorim.
Și prin credință, ea ne chiamă
Ca 'n veci în ea să locuim.*

*Pe cei cu suflete deșarte,
Ea, îi alungă ne 'necat
Neghina se va da de-o-parte
Se va alege grâu curat.*

Intrebări și răspunsuri

1. Unde se vorbește în Sfânta Scriptură despre un popor întreg de pelici?
2. Care părinte și-a condamnat fiul la moarte?
3. Care împărat din Izrail luând coroana de pe capul unui împărat păgân a pus-o pe capul său?
4. Care 2 profeți, afară de Moisi și Iosua, au lovit apele care s'au despărțit și au trecut pe uscat?
5. Care împărat bătrân acoperindu-se cu haine nu se putea încălzi?
6. Unde stă scris că un om n'a mâncat timp de 80 de zile?
7. Unde stă scris că dintre doi frați cel mai mic putea să lupte cu 100 iar cel mai mare cu 1000 de oameni?
8. Cine s'a luptat până a obosit și i-a rămas mâna lipită de sabie?
9. Unde stă scris despre un bărbat din poporul Izrail care a avut 30 de fete și 30 de băieți?
10. În care text din Scriptură ni se spune că Solomon a rostit 3000 de pilde și alcătuit 1005 cântări?
11. Unde cetim despre un fiu de împărat care, călărind pe un catâr a rămas spânzurat de un copac?
12. Care rege a urcat muntele Măslinilor cu picioarele goale și plângând?

***

Răspunsurile la aceste întrebări vor fi însoțite de Bonul No. 2 și trimise pe adresă Redacției.

JOCURI DE FAMILIE

PLIMBAREA ORBILOR.

Jucătorii se leagă toți la ochi. Jocul declarat început, nimeni nu mai vorbește un cuvânt. Toată lumea se plimbă, ochii fiind legați. Pentru a evita ciocnirile prea mari, fiecare poate să țină o mână întinsă. După o plimbare, ca pe întunec, de câteva secunde, conducătorul, care și el e legat la ochi, dă semnalul de începerea jocului. Toți aleargă unul după altul. După ce fiecare a pus mâna pe cineva, cei care au prins, trebuie să-și ghicească prizonierul, și-i strigă numele transformându-și vocea. La rândul lor prizonierii trebuie să ghicească pe cei care iau prins.

trimes de Arthur Văcăreanu

ALUNELE

Toți jucătorii stau în jurul unei mese. Fiecare este aprovizionat cu un număr egal de alune (boabe de fasole, sămburi, etc.). E nevoie de o pereche de zaruri. Jocul începe: participanții pun câte o alună în mijlocul mesei; fiecare jucător, la rând, trage cu zarurile. Primul care a observat că zarurile au marcat 7 puncte, se repede în grămada de alune și le ia. Dacă nu le ia pe toate, ia cât poate, căci toți au dreptul să se repedă. Însă, când zarurile au fost aruncate și unul sau mai mulți jucători au avut numai iluzia că zarurile au marcat 7, întinzând mâna spre grămadă, gestul acesta este pedepsit cu o alună, care se mai adaugă la grămadă. Jocul continuă până când unul dintre jucători își pierde toate alunele.

trimes de Repet Alpinii

Nu greșește niciodată, cine nu face nimic niciodată.

CLIPE VESELE

VECHIME

— Eu sunt mai român ca D-ta! Primul meu strămoș a însoțit pe Mihai Viteazul la Călugăreni.

— Al meu a descălecat în Moldova în același aeroplan cu Dragoș-Vodă!

— Puiule, puiule, nu te apropia așa de tare de elefant!

— Lasă mămicule, că nu-i fac nimic!

NEDUMERIRE

Pe când vizita grădina zoologică din Paris, d-ra Zăhărescu se oprește câteva minute în apropierea unor zebre, apoi întreabă călăuza:

— Zebra este un animal alb și cu dungi negre, sau un animal negru și cu dungi albe?

***

CONCLUZIE

— Ce însemnează a crea? întreabă profesorul.

— A crea, este a face ceva din nimic! răspunde candidatul la doctorat.

— În cazul acesta, să te creăm doctor! conchide maestrul.

***

No. 4. In câte minute va veni cel de sus la cel de jos și vice-versa, cel de jos la cel de sus?

trimes de A. Văcăreanu.

***

Cuvinte încrucișate.

condiment
un membru din prima familie
viețuitoare din apă
numele unui martir
ouă mici
se găsește în vie
trebuincios
râu care se varsă în Dunăre
titlul unui anunț
face parte din lumină.

No. 5. Orizontal și vertical se citește la fel.
trimes de R. Alpinu

***

BUCURIE

Georgică vine plin de entuziasm și se aruncă în brațele tatălui său. Sărutându-l de mai multe ori îi spune:

— Tăticule, ești un om fericit. Nu-ți inchipui ce fericit ești.

— De ce?

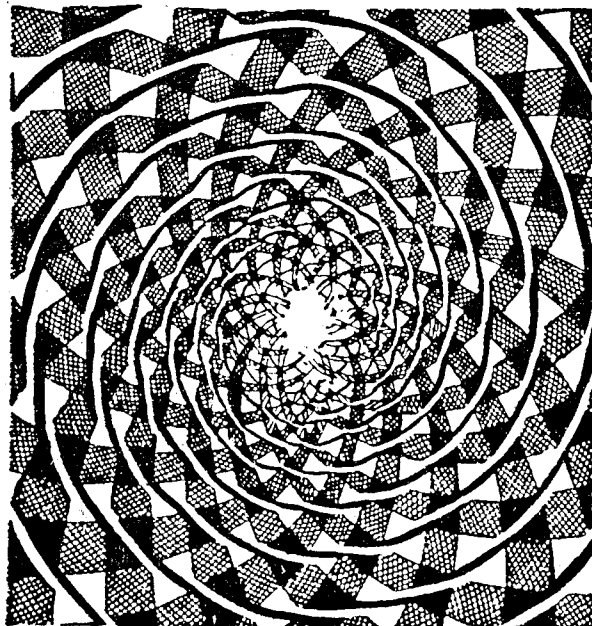
— N'o să-mi mai cumperi cărți noi anul ăsta...
Invăț tot în cele vechi. Am rămas repetent.

***

MIRARE

— Bine maestre, îmi faci portretul fără măcar să te uiți la mine?

— Dacă ați cerut să vă fac frumoasă.

No. 7. O spirală! Luați un creion și vedeți în câte secunde veți ajunge la mijloc, plecând de la primul cerc care se formează.

trimes de Cr. Rg.

A ști e mai ușor decât a face.

No. 1. Intoarceți revista cu scrisul în jos și puneți-o înaintea unei oglinzi.

No. 2. Durata normală pentru descifrare este de 13 minute.

No. 3. Intindeți pe masă fularul sau sfoara. Incrușițați brațele. În poziția aceasta apucați fularul de capete (un cap pe sub braț, celălalt pe deasupra brațului). Desfaceți brațele și nodul se va forma la mijlocul fularului, fără să fi dat drumul la capete.

***

Deslegătorii jocurilor și problemelor

din No. 1. 1933.

R. Darie, *Cernăuți*; Mimi Mocanu, *Alexandria*; Maricica Iordache, *Tecuci*; Ioan Chelaru, *Bârlad*; Maria Bălănescu, *Sinaia*; Letiția Bețiu, *Bujor*; Ana și Elisabeta Stoica, *Curtișoara*; Gh. Boncu, *Diamanta* și Fănică Mazălu, *Viperești*; Maricica Alexe, *Bacău*; E. Ștefanian, *Ghr. Grassu*, *Florica* și Eliza Rădoi, *V. Dragomir*, *București-Labirint*; Husti Traian, *București-Olimp*; C. Ecaterina, *București-Imper*; Florea Vânătoru, *Peret*; Danca Marceva, *Bazargic*; Netți și Th. Bujor, *Ioan Brescan*, *Aneta Ciuhat*, *Poduri*; Elena Melciuk, *Bacău*.

***

Mulți cetitori, mai ales cei din Capitală, și-au exprimat părerea de rău de a nu participa la jocuri, deoarece nu pot trimite bonurile, nevrând să-și strice revista. Unii însă au trimis răspunsurile, fără să anexeze bonurile. Reclamațiunea fiind justificată, publicăm și numele acestora, rugându-i ca pe viitor, dacă doresc să ia parte activă la jocuri, să ne trimeată și bonurile respective.

Șerban, Iana, Constantin și Dobre Gheorghită, *Viziru*; Dinu Niculae, *Belitori*; Crăciun Pascu, *Ionel Bătaș*, *Lissa*; Teodor Părvănescu, *Putineiu*; Dumitru Stoica, *Curtișoara*; Ioan Stoica, *Tudorița* și Paraschiva Drăguloiu, *Măgurele*; Toma Ciohodaru, *Iași*; Miron Cazan, *Iapet Ardeleanu Macea*. Gh. Băcanu, *Lissa*. Ai ghicit, dar ce-ai ghicit? I. Grigorescu, Gh. Ciovică, *Giurgiu*. Mai puneți odată oglinda, poate veți transforma iarba în frumusețe.

Marin Surdu, Burtan Ion, *Rădoești*. Dorim soluțiile jocurilor pe cari ni le trimeteți.

Ana Vicențe, *Bacău*. Mulțumim pentru jocuri. Ar fi foarte bune dacă ar avea ceva mai multă precizie.

Petrache Mocanu, Gr. Petre, *Nicoleşti*. Apreciem talentul de desenator, dar nu desenul.

ANUNȚ ADMINISTRATIV

Pentru încurajarea răspândirii „Amicului Tinerimii, oferim, celui care ne va trimete 5 abonamente, un abonament gratuit.
Adm.

(manuscrisele, publicate sau nepublicate, nu se înapoiază)

Cocostărnescu — Deslegarea nu e destul de precisă. În Noul, precum și în Vechiul Testament sunt sute și mii de nume.

Țafnat-Paeneah — Pseudonimul este numai pentru Poșta-Redacției și eventual pentru autorii jocurilor, dar nu pentru participanții la jocuri. Dacă D-ta nu ții să se vadă că participi la jocuri, pentru cine să publicăm pseudonimul D-tale? Publicarea numelui nu este decât un stimulente pentru participant cât și pentru ceilalți cetitori.

Plutașu — Mulțumim călduros pentru jocuri. Sunt atât de interesante pe cât de amuzante. Vă rugăm însă, să ne mai îngăduiți câteva timp până la publicare. Sunt puțin cam dificile pentru masa de cetitori. Cum am vrea ca să distreze pe cât mai mulți dintre cetitori, dorim să publicăm, și facem apel tot la D-v., probleme și mai elementare.

T. Miron Cazan — Primit materialul. Mulțumim.

Righide — Am vrut s'o publicăm în numărul acesta, dar cum e nevoie de unele corijări, amânăm pentru unul din numerele viitoare. Dacă ai șlefuit ceva mai mult poeziile D-tale, având talent, ai ajunge la un rezultat foarte bun.

Iafet Ardelean — Mulțumim pentru poezie. Cu timpul va veni și rândul ei.

Congo — Am vrea să avem consimțământul D-tale de a semna poeziile ce ne trimeteți nu cu pseudonimul.

N. R. Mazilu — N'am înțeles pseudonimul D-tale. Mulțumim pentru cele trimese. Dacă am fi avut pseudonimul am fi stat mai mult de vorbă.

Pandele Ioanid — Mulțumim pentru bucăți. Dacă ne-ai fi adăugat un pseudonim am fi putut sta de vorbă.

Porumbița — Tocmai publicăm ceva analog. Preferi să-l revezi pentru ca să poți intercala ceva nou, sau ne lași libertatea să-l prelucrăm? Autorul cine este, D-ta? Pentru că la publicare se pune numele adevărat.

G. Graur — P. Șoncuteanu — Gh. Lichințeanu — Dorim un pseudonim.

N. Moroșan — Traducerea e bună. Care a autorul?

Gh. Rădoi — Multe mulțumiri pentru material. E bun. Dacă mai ai, trimete.

E. Melciuk — Mulțumim pentru jocuri. Așteptăm și altele.

***

Persoanele cari ne trimet traduceri, sunt rugate să ne indice și autorul a ceea ce au tradus. Autorul trece în linia întâi, traducătorul a doua. De asemenea cu prelucrările și aranjamentele. Prelucrarea e făcută după cutare autor.

Cum am dori să dăm unele mici sfaturi sau explicațiuni colaboratorilor noștri, îi rugăm, când ne trimet material, pe lângă semnătura adevărată, să adauge un pseudonim, dar să nu se mulțumească numai cu una dintre ele.

Cetitorii pot participa, cu același Bon, și la problemele din rubrica „Clipe vesele” și la întrebările din rubrica „Întrebări și răspunsuri” sau, separat la una din rubrici, indiferent. Însă, fie pentru una, fie pentru alta din rubrici, răspunsurile vor fi însoțite de Bon care, de data aceasta, nu ia decât un colțisor din revistă.

Din partea cetitorilor

„După multă așteptare, a sosit și mult așteptata noastră revistă a tinerilor „Amicul Tinerimii”. De mult doream o asemenea revistă pentru dezvoltarea tinerilor și totodată și pentru distracția lor. Cu mult drag am citit-o. Mulțumesc lui Dumnezeu care v'a inspirat să tipăriți această revistă...”

M. A.

„Mare a fost bucuria mea când am putut citi „Amicul Tinerimii”. Cred că această revistă are să fie pentru toți tinerii un adevărat amic. Mă voi strădui s'o răspândesc cât mai mult în cercurile tinerilor...”

E. M.

„Ce surpriză, apariția „Amicului Tinerimii”! Ce bucurie răsfoind-o! În fine vom avea revista care ne aparține nouă. Singurul regret e că, ne va vizita prea rar...”

N. M.

„Cu dorință arzătoare am așteptat apariția acestei instructive reviste, fiind ceva hrănitor pentru noi vârstare tinere, care eram în căutarea a ceva nou, interesant și distractiv. Am fost cuprinsă de o nedescrisă bucurie atunci când am primit-o. Am studiat-o cu zel, am recomandat-o și altora, dorind a o face cât mai apreciată printre tineri. Regret însă că apare așa de rar!...”

A. V.

„Am avut o bucurie nespusă când am primit vizita revistei „Amicul Tinerimii”. Răsfoind-o, am apreciat conținutul ei, care nu poate avea decât o influență binefăcătoare asupra cetitorului, doritor după tot ce e nou, aducându-i tot felul de impresii plăcute și bine cumpănite. Câte puțin din fiecare... Dar, o nedumerire: de ce așa de rar? De ce să fim lipsiți de un lucru pe care-l dorim?...”

M. C.

Felul cum a fost primit „Amicul Tinerimii” în cercurile tinerilor, ne bucură. Vrem să întindem o mână prietenească tuturor tinerilor, cari doresc să se desvolte și sunt în căutarea a cecece este nou, interesant și totodată distractiv. Vom căuta să răspundem, în limita putințelor, la toate cerințele. Sforțarea pe care o vom depune va fi în a satisface pe

toți cetitorii noștri, din toate straturile sociale. Știm că prin aceasta ne propunem o țintă dificilă. Nu va fi tocmai ușor să satisfacem, în același timp, curiozitățile unui iubit cetitor care, nu cunoaște decât foarte de departe viața intelectuală, această revistă fiind poate prima care-i cade în mână, și acelea ale altui iubit cetitor, care face parte de societatea mai înaltă. Ce va conveni unuia, poate nu va conveni celuilalt. Ce va înveseli pe unul, poate va lăsa indiferent pe celălalt. Ceeace va fi o binecuvântare pentru primul, se prea poate să rămână mister pentru al doilea. Ce va plăce celui de al doilea, va fi o nedumerire pentru primul.

Cu toate acestea, sperăm ca încetul cu încetul, și într'un viitor foarte apropiat, să nivelăm cât mai mult terenul în care va fi semănată revista noastră, dezvoltând gustul celor cu pretențiuni prea modeste și reducând pretențiunile celor cu spirit de critică prea dezvoltat.

„Amicul Tinerimii” e conștient de scurta sa existență, știe că e născut de curând și că are nevoie de sprijin pentru a putea sta în picioare. De aceea roagă pe toți cetitorii săi, cari se consideră ca buni prieteni, să facă dovada simpatiei lor printr'o strânsă colaborare, atât în vederea alcătuirii sale, cât și pentru răspândirea sa. Succesul său în viitor știe că depinde mai ales de prietenii săi, de aceea le mulțumește sincer și anticipat pentru tot concursul pe care-l vor da.

Red.

Două pietre tari, scapără scânteii!

Dintre toate omagiile cari se pot aduce unui poet, acela de a-l cumpăra este cel mai sincer și care-l impresionează cel mai mult. — V. Cherbuliez.

Ce vezi e mai de preț decât ce auzi.

ECOURI

Liga pietonilor. La Orléans s'a creat o uniune o pietonilor, al cărei scop e încurajarea mersului pe jos. Într'o epocă în care se întrebunțează tot mai mult mijloacele de locomoțiune artificială, o asemenea liga își are rostul ei, căci savanții au făcut un tablou nu tocmai încântător al omului viitor, cu picioarele fără nici o vlagă, din lipsă de exercițiu. Organele de cari nu ne servim se atrofiază cu înțetul.

Indemnizarea delegaților la conferința dezarmării. Delegații Franței la conferința dezarmării capătă indemnizații pentru tot timpul șederii lor la Geneva. Un delegat capătă 325 de franci zilnic, un ajutor de delegat sau un consilier 300 franci, un expert 265 franci, un secretar 250 franci. Voiajul e de asemenea plătit, în vagoane de clasa I.

Binefacerile ploii. Ceața deasă care învălue adesea orașele, mai ales acele dela Nord, e pricinuită între altele de lipsa de vânt. Fumul și praful se înțepenesc în mijlocul ceței și interpun un ecran opac între soare și noi. Meteorologii englezi au evaluat cantitatea de materii solide cari cad asupra Londrei din atmosferă: În patru ani, din 1918 până în 1922, s'au depus nu mai puțin de 13.865 tone pe acoperișurile metropolei. Dacă vântul și ploile n'ar veni în ajutorul omenirii, marile orașe ar fi îngropate sub praf și cenușă, ca pe vremuri Herculenum și Pompei sub lavă.

Pescuitul electric. Institutul oceanografic din Leningrad a făcut interesante experiențe de pescuit cu electricitatea în râul Volkov. Au fost instalate două cabluri legate între ele, unul în fundul apei, celălalt la suprafață. După trecerea curentului, peștii curențați au fost aduși la suprafață. Într'o jumătate de ceas s'au strâns peste o sută kilograme de diferite specii de pește. Așezați apoi în rezervoare de apă, ei și-au venit în fire după vreo zece minute. Numai patru dintr'ânsii muriseră.

Vârsta și sprâncenele. Un medic englez a făcut constatarea că poziția sprâncenelor se schimbă cu vârsta, atât la femei cât și la bărbați, așa încât numai după felul cum sunt dispuse sprâncenele deasupra ochilor, poți ghici aproximativ vârsta omului. Cu timpul, sprâncenele se lasă tot mai jos. Există și schimbări în linia sprâncenelor, în cursul anilor. Aviz celor interesați!

Unde-i marea mai adâncă. Institutul oceanografic al Statelor-Unite publică rezultatul cercetărilor cu privire la adâncimea mărilor. Cea mai mare adâncime a fost constatată în apropierea insulelor Filipine, fiind de 11 kilometri.

Ce nu știe toată lumea. Un ou de găină de mărime mijlocie, furnizează 70 de calorii, din care 60 sunt conținute în gălbenușul bogat în grăsimi și 10 în albușul lipsit de grăsimi.

— Sângele unui negru din regiunea ecuatorială tropicală nu e nici cu o zecime de grad mai cald decât sângele eschimosului din meleagurile polare.

Swapingul se introduce în America. Swaping, adică schimbul în natură, a devenit extrem de popular în întreaga Americă, în urma crizei. Așa de pildă un dentist își tratează pacientul contra unui număr anumit de dejunuri, un pictor își vinde tablourile, luând în schimb haine sau încălțăminte. În sfârșit, în secolul al 20-lea, iată-ne ajunși la formele cele mai primitive ale comerțului, la care recurgeau strămoșii noștri!

Superstiția cifrelor. Se pare că anul 1933 trebuie să fie un an deosebit de favorabil, căci adunând cifrele care-i compun numărul, unu plus nouă, plus trei, plus trei, obținem suma 16 și adunând din nou elementele acestui număr, unu plus șase, obținem cifra 7, cea mai bună din toată seria, cifră care se descompune în felul următor: trei egal cu Dumnezeu și patru egal omenirea, sau trei egal triumghiul, patru egal cu pătratul. Triumghiul pe pătrat se află pe fațada templelor elene, simbolizând armonia perfectă. În orice caz optimismul nu strică.

Proces monstru la Paris. La Paris s'a judecat un senzațional proces al unei bande de răufăcători. Au fost 24 acuzați învinuiți de 65 crime, 30 avocați, 200 kgr. dosare. S'au pus juriului 580 întrebări și au avut loc peste 10 ședințe și toate acestea după doi ani și jumătate de anchetare a cazurilor! E cel mai grandios proces care s'a desbătut vreodată la Curtea cu juri din Paris.

Grija pentru animale. La o grădină zoologică din Paris care posedă o splendidă colecție de maimuțe de toate categoriile și de toate mărimile, există un gardian însărcinat să supravegheze pe numeroșii vizitatori cari vin zilnic să admire urangutanii, cimpanzeii, gorilele și celelalte soiuri de maimuțe. — Nu doar de teamă că vizitatorii ar putea fura pe acești quadrumani, ci ca să nu le transmită vreo boală, de aceea paznicul nu lasă să intre persoane gripate. — Și când te gândești că atâția oficioși zac laolaltă, într'o cămăruță infectă, periclitând în fiecare moment sănătatea și viața celor sănătoși! Dacă n'au avut norocul oamenii să se nască maimuțe....

Procurați-vă

„Amicul Tinerimii“

No. 1.

Director: V. FLORESCU

Anul I. 1933

No. 2.

AMICUL TINERIMII

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

Comenzile și sumele se vor adresa Administrației, iar coresp. redacțională pe adresa redactorului.

Redactor: P. P. PAULINI FIUL

Abonamentul:

pe un an Lei 40.—

prețul unui număr „ 10.—